

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utoda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Söhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben. Mindazon helyeken előfizetések is elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:
PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szerelmi részét
illető minden közlemény
intézendő.
Kéziratok vissza nem adótnak
—
Hirdetések
a kiadói hivatalban vétetnek föl
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
désben.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 6 írt — kr.
Félévre . . . 3 — „
Negyedévre . . . 1 — 50 „
Egy hónapra . . . — 50 „
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nadosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó füzöl-
dalások intézendők.

„Rongyos egylet.”

Furcsa czím — és mégis alatta a leg-szebb czélok egyike húzódik meg: a szegény iskolásgyermek fólruházásának czéja.

Nagyon új keletű ez az eszme a mi városunkban, a hol a hatóság gondosko-dik a szegény iskolásgyermek ruházatáról; a hol a város bőkezűsége folytán évente kétszer: karácsony és husvét tá-ját, az időhöz és a szegényhez, szükség-hez mért ruhát kapnak a kicsi műzsaftak. S mégis — e körülmény mellett is uja-ban föl kellett vetni azt az eszmét, hogy a szegénysorsu gyermekeket valami jóté-kony társaság lássa el a szükséges ruha-neművel, a mely társaság ezt a ruhaneműt a társadalom jölekké, szánakozni tudó részétől könyörögeje össze.

Föl kellett vetni ezt az eszmét pedig azért, mert az iskolásgyermek száma folyton nagyobb és nagyobb, a szegény-ség is évről évre ijesztőbb alakban áll elő, a város pedig — a jelen körülmé-nyek szerint — nem áldozhat többet a szegénysorsu iskolások fólruházására. Bekövetkezett hát, — még pedig nem is épen az idén — hogy sokkal több gyermek tarthatott volna igényt az ajándékruhára, mint a mennyinek jutott abból az áldásból. Hogy ilyen körülmény — a mellett, hogy méltatlanságot idéz elő az ajándékban nem részesülő rész rovására — még kellemet-lenségekbe sodorja a ruha kiosztásával el-

járó közegeket, kik felé hála helyett szit-kok repülnek.

A szegény iskolások fólruházására fólgyelgő bizottság számolva e helyzettel — a ruházást más alapokon tervezi ki-vihetőnek. Ez a más alap lenne a „Rongyos egylet” mely nem multságokra, társas összejövetelekre (sub titulo: jóté-konyosság) teremett egylet akar lenni, ha-nem néhány buzgó egyén közreműködése által közvetítő helye lenne annak a sok elhasznált ruhaneműnek, mely egyes házaknál bizony értéktelenül hever, fogja a hely-et s ugysis csak elajándékozásra vár.

Hány háznál van ilyen használhatatlan ruhanemű s hány háznál nincs a család arra szorulva, hogy az ilyen portékat a rongyszedőnek vagy zsidóknak adja el potom pár krajczárért! Igaz — vannak házak, a hol az elhasznált ruhát is értékesítik s az a pár krajczár is jól esik, a mi azokért a lomokért a zsidótól jár; de hát nem is ezekre számít a „Rongyos egylet”, hanem az oly családokra, a melyek va-gyonni állapotuknál fogva nem reflektálnak arra a néhány garasra s a melyek ugysis elajándékoztatják a használt ruháikat.

Ezekből a lomokból — melyek még eladva is potom pénzt hoznak a konyhára — ennél nagyobb hasznu jótékonytárgyat lesz hivatva gyakorolni a „Rongyos egylet”, mely a nagyokra nézve már használhatatlan ruhadarabokból még mindig tudni fog alkalmas csonttakarót készíteni a fázó kicsinyek számára.

Ilyen egylet föntartása — ha a város is hozzáadja eddigi filléreit — a közön-ségnek pénzébe sem kerül; a legtöbb család ily módon szivesebben járul az egy-let czéljához, mintha készpénzt kérnek tőle — bár ez se lenne kizárva azok részéről, kik pénzzel kívánják segíteni az egyletet.

Ha a város a maga költségvetése keretén belül nem képes a mindig nagyobbodó szegénységen segíteni, a társadalom-nak kell kezébe fogni a segítés ügyét, mert elvégre is a város megint csak a társadalomra szorul az adóztatással, a mi nagyobb teher a közönségre, mint az ön-kéntes adakozásnak olyan módja, melyet a „Rongyos egylet” tevez.

Az állami tisztviselők fizetésé-nek reformja, melyet a pénzügyminiszter exposéja a jövő esztendőre ígért, mint halljuk, teljesen ki van dolgozva. A legtöbb utasítás az, hogy a tisztviselők ezentul nem fognak kapni lakbért, hanem 40 százalék ugynevezett műkö-dési pótlókat; a mit tehát vesztenek a révén, megnyerik a vámon, még pedig kamatostul, mert a működési pótlék átlag csaknem kétsze-re lesz a lakbérnek. Az osztrákoktól átvett e rendszer javítja az állami tisztviselők helyzetét, de egyszersmind végétet a legutóbbi nyugdíj-törvényekből keletkező sok aránytalanságnak.

A Mecsek-egylet kérdéséhez.

Válasz Vaszary Gyula úrnak.

Előre is kijelentem, hogy én az ő által kezdeményezett Mecsek-egyletnek föltétlenül híve vagyok, voltam és akarok maradni, s kívánom önnel együtt, hogy Pécs város közönségének leg-

A „Pécsi Figyelő” tárcaja.

A magyarok eredetéről.

Nagyon alkalomszerű volna most megerez-teni egy hosszu lére bocsátott jeremiádot arról a keserves állapotról, mikor az embernek sok jóakarója van, s én valóban nem haboznám ezt megtenni, ha nem gátolna a tudat, hogy ez má-sok előtt csak fölösleges szószaporítás lenne: azért minden teketóriát kettlve a tárgyra térek, arra, hogy a kereseligi kaszinó első szűkebb körül bizottságának nagygyűlésén a magyarok eredetéről fogok értekezni.

Az első fölolvasó természetesen a szűkebb körül bizottság elnöke volt, a ki valami öspóétát ássott ki a feledés homályából s nagy apparátus-sal bizonyítgatta, hogy abból második Petőfi vált volna, ha esetleg a talentuma nem biányzik hozzá. A kereseligi közönség azonban, jóllehet a termet föltöltötték, a székeket — kéneylem szem-pontjából — numerával láttuk el s mindent el-kövéttünk, a mivel csak e-alogatni lehetett, mégis meglehetősen indolenciával viseltetett az ásatag pártot iránt, s már ekkor arról vitalkozott, hogy hogyan döntöm el a magyarok eredetét én?

Északról jöttünk-e vagy délről? Csuvaszok-e a rokonaink vagy cseremiszek? Igaz-e az a monda, hogy Hunyor és Magyar a Meőtisz tavánál a vadászati jog bérlei voltak, s mikor a bérlet le-járt, kettészakadtak, vagy sem? S ha igaz, kel-lett-e akkor fegyverengedélyre fizetni annyit, mint most?

Azt hiszem, nem esalódom, sőt a szerény-telenség vádjába sem esem, ha ezt a nagy ér-deklődést kizárólag személyemnek s a „Keresel-igeti Híradó” népszerűségének tulajdonítom.

Összetűrtam annak az értekezésnek az oká-ért minden könyvtárt, minden kódexet; egy pár éjjelt átírvirasztottam, nem tanulmányozással ugyan, hanem hogy az az érdekes halványszín, a mit ettől kaptam, csak növelje a rokonszenvet irántam s a közönség őszinte bámullattal lássa, hogyan belesápadtam a tudományokba.

Veszteure.

A publikum jóakaróának első tolmácsolója az öreg nyugalmazott tanító volt, a ki, mert az öregapjáról néhány idegennyelvtű könyv maradt rá, a mit vele együtt az egész város nem értett, azért nagy szakértőnek tartotta magát s műér-telen föltette mindenbe az orrát.

— Hehehe, őcsém uram, hát a magyarok eredetéről akar beszélni? Nagy szó ám az!

Vámbéryvel végzett-e már? (A tavalyi komáromi kalendáriumban benn van Vámbéry arcképe, onnan ismeri az öreg.)

Miután fölvilágosítottam, hogy nemcsak hogy végeztem, hanem egyenes követője is vagyok, megakadt és hamar leterelte a beszédet róla avval a fináléval, hogy biztosít a jóakarókatól és élénk figyelemmel kíséri az értekezésemet. Különbön is Vámbéry urat személyesen ismeri, jó barátok, együtt voltak Franciaországban a hetvenes években (ekkor kóborolt Vámbéry Ázsiában) s azért még egyszer biztosít jóaka-ratóról.

Alig hagyom nagy bajjal a faképnél, élem lebeg nagy vatermörderekkel Bedeky Gedeon úr, a Pestről szalasztott törzsjoghallgató s mi-közben fényes czilinderét elegánsan lengeti ha-lálós veszedelmesen fenyegetve féltékenyen ő-zött római orromat, nem mulasztja el kezeivel legujabb divat szerint bőködni az enyimeket, s barátságosan megpogtatni egy-két leereszkedő szót:

— Ach! kedves Besztercei úr! (ha élet-hűen akarám leírni, az r mellé a v-nek még ezerféle változatát kellene írnom, hogy a racs-csolás legújabb párisiját jellemezhessem) Hogy mint van?

nagyobb része tagja legyen ezeu egyesületnek s ki kell jelentenem előre azt is, hogy én nem érzek magamban semmi képességet, erőt, de még hajlomot sem arra, hogy az egyület én teremsem meg, hanem miként a „Pécsi Figyelő“ 74. számában is elmondtam: örülök, hogy az ön tetterős kezei nyíltak végre hozzá a kezdeményezéshez, — s fölkerem önt, legyen szives továbbra is az egyület megteremtésére hatni, s kérem azt erre a létesítendő egyület javáért, mert biztosíthatom, hogy az én gyenge kezeim között az ügy csakhamar elaludnék.

Ezek előre bocsátása után csak néhány sorral akarok felelni a „Pécsi Figyelő“ 75. számában megjelent soraira.

Nekem legkevesebb volt szándékomb az egyület alapszabályaival önt kiméletlenül megvádolni, vagy tán oda hatni, hogy a Mecsek együletnek — létesülése pillanatában — megsemmisítésére törekedjem.

Épen ellenkezőleg, látva azt, hogy az egyület ezéjia az alapszabályokban nincs teljesen körülvalonalva, nehogy ez sokakat, kik a város-háziól jövő kezdeményezéseket föltétlenül elvetendőnek tartják, az együletbe való belépéstől visszatartson és elkedvetlenítsen, és hogy a közönség az alakuló közgyűlésre elkészítették s az eszmék tisztázásának; bocsátottam közre saját nézeteimet, melyek inkább az alakuló közgyűléshez tartozóknak, de mely gyűlésben hogy részt fogok-e vehetni, nem tudhatom.

Valamely egyület alapszabályainak megszerkesztése igen nehéz dolog, olyan az, mint a törvény csinálás; innét van, hogy az ilyen alapszabályokat számtalanszor módosítják. — Soraimmal én sem akartam mást tenni, mint önt nehéz munkájában gyenge erőmből képest istápolni, miután a czél legközelebbi megjelölése amtyg is az alakuló közgyűlés ressortjába tartozik. Részemről kijelentem, hogy nem tartozom azok közé, kik mindent rosznak tartanak, mi a város-háziól indul ki, sőt ellenkezőleg kénytelen vagyok kimondani, hogy inkább örülök az ott támadt kezdeményezésnek, mert így remélhető, hogy onnan is hathatós támogatást fog nyerni az egyesület.

Ezen válaszom után, úgy vélem, meg lesz ön győződve arról, hogy tollamat a legbiztosabban önként s jóakarattal vezette, s meg fogja nekem engedni, hogy az egyenest hozzám szóló sorok többi részére ne feleljek, hanem arra kérem, folytassa és pedig mielőbb s minél erélyesebben megkezdi munkáját.

Németh Béla.

HIREK.

— **(Mindenszentek és halottak ünnepe.)** Szombaton, vasárnap és hétfőn folyt le a katolikus vallásnak két nevezetes ünnepe.

Mikor meglehetősen kedvetlenül eldörmögtem neki, hogy lassacskán, föl villant a fejében a nagy eszme:

— Apropos! Hallottam, hogy ön a magyar eredetét szándékozik fejtegetni; mennyire van már vele? Úgy-e bár Hunfalvyt pártolja? Nemde fínnegrök vagyunk?

Énnékem persze szegről-végre el kell mondanom, hogy igenis nem Hunfalvyt pártolom s igenis nem vagyunk ugró finnek, a mit azután a jogásom az érdeklődésnek szörnyű ügyes affektációjával végig hallgat, s végül, hogy nagy tudományát bebizonyítsa, rám tukmálja garszon lakásának egyetlen prózai bútordarabját, egy vastag fölívágtalán könyvet, a minek én ugyan az értekezésemnél semmi hasznát sem veszem, de azért elfogadnom és megköszönnöm mégis illik.

A fényes ezilinder ismét atakot intéz orrom ellen, Bedeky úr ismét lebeg és én elhatározott néhány lépést teszek a szerkesztői iroda felé, mikor egy ablakból roppant kocogás és dörömbölés figyelmemet arra, hogy a házi úr, a küszvényes vén doktor, tiszteletemet óhajja magánál tetetni. Természetesen a második szó a sablónos: „Hogy érzi magát redaktor úr?“ „Remekül!“ — aztán a magyarok eredetét firtatja,

Az első napot az összes szentek tiszteletére ülte meg a katolikus világ. Nálunk a Lyceum templomban maga Dulánszky püspök mondott misét, s a plébánia-templomokon kívül ezúttal a „Mindenszentek kápolnajában“ is tartott istentisztelet szentbeszéddel. Az ősi szokás e napnak délutánjára és estéjére tette a halottak iránt való kegyelet poetikus gyakorlását: a sirok földszítését; miuthogy azonban a Mindenszentek napját ezúttal vasárnap követte, a mikor pedig halottak emlékenek szánt szertartások nem tarthatók, ennél fogva a kegyelet gyakorlása, a sirok kivilágítása vasárnap estére maradt. De azért nagyon sokan, kiknek halottjaik fészeken a temetőben, már Mindenszentek napján dél után kivitték koszorúikat a temetőbe s a közönség majdnem olyan mozgalmassá tette a sírkerteket, mint a szokásos kivilágítások. Vasárnap is egész nap nyüzsgött a nép a temetők felé s este valóságos ostromnak volt kitéve mindkét temető, a hol kellő számú rendőrség ügyelt, hogy a rend meg ne zavartassék. A budai külvárosi temető kápolnajában azon nap este alkalmi szent beszéd tartatott; hat órákor pedig az összes templomokban megszólaltak a harangok s három megszakítással egy óra beszéd zúgtak, mialatt a kegyeletes ajátosságok mentek végbe. Hétfőn délelőtt a plébánia templomban, valamint a Lyceum templomban is gyászmise volt Liberával az elhunytak lelki üdvéért. — A temetőkben való gyűlközés rendezés van néhány szavunk. Az alkalommal szokás, hogy a temetők bejáratahoz — különösen a budai külvárosi temetőnél — különféle iparosok sátrakat állítanak föl, a mi ellen, mivel az ünneppélyeséghez szükséges czikkék kerülnek ott eladásra, kifogás nincs; de az évről évre ismétlődő botrányos tolongás elkerülése végett s a rend főtartása érdekében föl hívjuk a rendőrkapitányságot, hogy a sátrak elhelyezésénél folyjon be s az ily alkalommal előrelátható nagy néparadatnak szélesebb utat tartson fenn.

— **(Tiszti ellenőrzési szemle.)** Az 52. gy. ezred hadkiegészítő kerületében tartózkodó tartalékos tisztek közül azok, kik ez évben gyakorlatra behíva nem voltak, kedden — november 4-én — jelentek meg a szokásos ellenőrzési szemlén. A mintegy 50 tartalékos tiszttel Kobl Károly őrnagy, a hadkiegészítési hivatal parancsnoka tartotta meg a szemléit, kinek szívélyes, barátságos modora általános jó hatást keltett az összesereglett tartalékos tisztek között.

s a doktor élénk vitába bocsátkozik velem a fölött, hogy volt-e rendszeresítve az ősmagyaroknál a körorvosi állás vagy sem. Erre vonatkozólag pompás forrásmunkája is van, a mely ugyan bús év óta arra szolgált, hogy egy bizczegő asztallabat kellő nővára helyezzen, de a mely mindazonáltal igen jó szolgálatot tehet a fölolvásasomnál, s reméli is, sőt elvárja, hogy fölajánlott könyvét nem utasítom vissza. Egyébként biztosít a jóakarataról.

Az új forrást hazavittém, s mert a könyhasztalnak a lába épen akkor mondta föl a szolgálatot, a szakácsné rendelkezésére bocsátottam, hogy előbb gyakorlati tanulmányozásnak vesse alá.

Alig kezdtemem örülni az ősmagyar könyv lábpótló tulajdonságának, mikor az ajtómba két hordár is belekapaszkodott s görgetett be egy két óriási kövér latin könyvet, a melyből azonban a penészszagot kívül semmit nem tudtam kibetűzni. Egy névjegy is volt mellékelve a paksmétha mellé, melyen a járásbíró tisztelettel és minthogy tudomására jutott, miben töröm a tejemet, nem mulaszthatja el, hogy ne kedveskedjék velem a néhány füzettel (nem tudom, mit hínak járásbíróknál kötetnek, ha ez is csak füzet); nem bizonyos ugyan, de hátha találók

— **(Ipari középiskola Pécsen.)**

A kereskedelmi miniszterium a kereskedelmi és iparkamarának abbéli kérésére vonatkozólag, hogy Pécsen állami ipariskola állítások föl, hajlandóknak mutatkozott e kívánság teljesítésére s a kolozsvári ipariskola tervezetét leküldte a kamarához, hogy nyilatkozzék a föl, vajjon meg van e elégedve ezen programmal, s egyzersmind kérdést intézett az iránt is, hogy minő szubvenzióra számíthat az iskola a kamara és a hatóságok részéről. Az ezen kérdések megvitatására kiküldött bizottság a legutóbbi kamarai közgyűlésen számolt be tevékenységéről, előadva, hogy nekünk magasabb fokú ipariskolára volna szükségünk, a melybe csak 4 középiskolai osztályt végeztet növendékek vétethetnek föl s így az ez iskolából kikerült tanulók az önkéntességi jogot is elnyerhessék. A szubvenzióra néve a kamara csak akkor fog nyilatkozni, ha a miniszterium beleegyezik az ilyfoku ipariskolának fölállításába.

— **(Rálőtt a férjére.)** Rémes esetről beszéltek a városban az ünnepek alatt, a mely hírrelésből valami szörnyű gyilkosság került ki; hanem azóta a valódi tényállás kiderítése meglehetősen visszaterelte a Fama túlkapasát. Szombaton éjjel ugyanis Náray Antali, egyik helybeli iparost, neje revolverrel meglötte. A merényletre összszólalkozás adott okot, a minék az lett a vége, hogy az asszony gyegvert fogott férjére és jobb arczába lött. Állítólag a lövés után az asszony egy előkészített késsel több szúrást is ejtett férjén, a rendőrségnél azonban e verziót alaplatannak mondják. A merénylő asszony azon éjjel elhagyta a házat s hétfőn magy jelentkezett a rendőrségnél, hol a kihallgatás után szabad lábra helyezték. Náray sebei az eddigi vizsgálat szerint nem életveszélyesek.

— **(A város tanácsa a postaigazgatóságnak.)** A város tanácsa a napokban elismerő átiratot intézett a pécsi posta-és táviratigazgatósághoz abból az alkalomból, hogy az igazgatóság most ép a harmadik évet töltötte be működésével. E városban. A tanács ez átiratában dicsőítőleg emlékezik meg a vivamvnyokról, melyek az itteni postaviszonyok előhaladottságának, üdvös változásának tanubizonyosságai s melyek úgy a postaigazgatóság, mint a forgalmi postahivatal ügybuzgó munkásságának eredményei. A tanács átiratát vasárnap délután olvasta föl O pr is Péter posta-táviratigazgató az összes igazgatósági és forgalmi tisztek jelenlétében, kiket külön beszéddel továbbra is buzgó munkálkodásra buzdított. A tanács elismeréséhez a sajtó is szívesen járul elvitathatatlan tényként igazolva azt, hogy a helyi postaviszonyok a posta-táviratigazgatóság új működése óta hatalmas lépésekkel haladtak előre és

benne forrást az értekezésembe. Egyebiránt biztosít a jóakarataról.

A hordárokknak egy forintot kellett fizetnem; a könyvek a helyet foglalják hivaikodón a szobában (a szedőgyerek már kétszer megbotlott bennük), visszaszállításkor ismét én fizetek s egyzersmind kénszerítve leszek legforróbb halálról névjegyezni valamit: s még ez ember merészelt jóakaratról beszélni!

És így tovább...

A plébános úr, ha meglát az utcán, mar messziről biztosít a jóakarataról s kinal egy-két görög krónikát, a melyek ugyan még akkor szűltek, a mikor a magyaroknak eszük ágában sem volt akár Hunfalvy, akár Vambéry receptje szerint erüdni, de azért én szépen megköszönnöm az ő figyelmét.

A plébánost követi a zsidó rabbi egy nyaláb héber könyvvel s megleelő mennyiségű jóakarattal; viszont őt az antiquarius követi, a ki boltjának minden poros polczát rendelkezésemre bocsátotta s egyúttal biztosított jóakarataról.

Azt meg csak eltűrtm ennyi strapáció után, hogy a kis fiam hazaszaladt mulkor az iskolából egy díktáló irkával, a melynek hátára Árpád képe volt rajzolva s a magyarok

szívesen konstatálja a helyi sajnónak — azt hiszik — minden közege egyértelműleg, hogy a sajtó által föltart bíbak orvoslása, a hiányok kipótlását, az igazgatóság, illetve annak feje, — bár kötelességességűleg is — de mindenkor készségesen teljesítette. Ugyan a fűnt említett alkalommal Opris póstaigazgató megpendítette a tisztviselő egyesület létesítésének eszméjét, mire rövid megbeszélés után azt határozták, hogy a tervet kiadja tanulmányozás végett egy kisebb bizottságnak.

— **(Kitüntetés.)** Őfelsége a király pákosi Paxy Károly altábornagynak, jelenleg a III-ik honvédkerület parancsnokának, a Lipótrend lovagkeresztjét adományozta.

— **(Elszomorító állapotok.)** A méltánytalanság, az igazságtalanság és hiatalanság rít esete világlik ki egy hozsánk küldött levelező-lapból, mely ugyan kizárólag a kiadói belső ügyhöz tartoznék, de lehetetlen, hogy az abból kiterjedhető jogos panaszt a világ elé ne tarjuk. A napokban ugyanis ily tartalmú levelet kaptunk: „Battaszék, november 1. 1890. Lincz József nyug. tanítót kérem az előfizetők sorából töröltetni, miután 42 évi szolgálat után nyert 100 frt nyugdíjja alig elég élelem és ruházatra is, más vagyonnal pedig nem rendelkezik. Tisztelettel R. — P. — a nyugdíjazást vöje.” Tehát 42 évi tanítói szolgálat! 100 frt nyugdíjat érdemel.

— **(Színész-esküvő.)** Pintér Imre és Szépe Olga, a Somogyi színtársulatnak két ismert tagja, október 30-án reggel 8 órakor keltek egybe az egyik győri róm. katolikus templomban.

— **(Keresztény fogyasztási szövetkezet Villányon.)** Az „Országos keresztény ösüszelyező és fogyasztási szövetkezet”-nek Villányon a főközfűtete tamadt. A szövetkezet az aruzikákat legelőss forrásból kapja s mutat megelegészik 2 százalék elarusitási haszonnal, tehát az irigylendő villányiak föltöbbs örülnek, hogy ily módon olcsó árúzikákhoz jutnak. A szövetkezet ügyének előmozdítására — mint a „S. és V.”-ben olvassuk — a megye alsó részén is mozgalom indult meg.

— **(Draskovich gróf)** a selyei nagybirtok ura, kit tavasszal az az ismeretes szerencsétlenség ért, hogy vadászat közben elült fegyvere megsebesítette, — mint értesülünk teljesen fölépült e bajából s október utolsó napjaiban Sellyére rándult kastélyába, hogy a legközelebb rendezendő nagy vadászatokat előké szítse. E hó 14-én kezdődnek meg ugyanis a nyúl- és fácánvadászatok, melyekre a két Bombelles gróf, Berchtolsheim aradó nagy krakkói téparancsnok, Erdődi Rudolf és Istvan grófok, Brandisch Ferdinand gróf,

eredetével írta tele valami pesti professzor, a ki bizonyára látatlanban is biztosított jóakarattal: hanem akkor már kitörtém, mikor a feleségem is csupán jóakarattól forrásgyűjtőmmé csapott föl s a padlásról lehozatta mindazt a sok rongyos divatlapot, a mit viharezett külseje és poros mivolta az ő szemében méltóvá tett, hogy a tudós férjnek a magyarok eredetéhez segédeszköz legyen.

Hogy hogyan törtem ki, azt nem mondhatom el, mert nem szép világot vetne családi életünkre; annyit azonban megjegyezhetek, hogy még most is színyem a jobb kezemen azt a karmolást, a melyik az epilógusát képezte a kitérésnek, természetesen nem az én szemérről, mert az utolsó szó, ha mindjárt karmolás is, mindig az asszonyé.

Az értekezésről pedig lemondtam s a dicő szűkebb körű bizottsági elnök példája után indulva, inkább én is egy költőt ások ki. Oda legalább nem kell anyyi fölös és anyyi jóakarati.

Kiasandó poeták és eltemetett nagyságok, jöjjetek! a kereségeit kaszinó szűkebb körű bizottságának nevében tart karokkal var

Indigópinty.

slavoniai birtokos és még többen érkeznek Sellyére vendégekül. — Draskovich grófról azt a dicséretes elhatározást hozták nekünk hírül, hogy legutóbb slavoniai birtokára is magyar tisztviselőket alkalmaz s két magyar tisztviselőt már ki is nevezett horvát birtokaira.

— **(A szegzárd-baranyavári vasút)** létesítésére megalakított végrehajtó bizottság — mint már említettük — ülést tartott Szegzárdon, a hol Veszter Imre, az előmunkálatok engedélyese benutatta a vasút hosszúságáról, irányáról s a költségvetéséről szóló előterjesztését. A előterjesztés szerint az új vasút a magy. kir. államvasutak sárbogárd-szegzárdi vonalának folytatása lesz s Szegzárdról dél felé indul ki s Ocsény, Dees, Pilis, Várdomb saját állomásain s m. kir. államvasutak duna-dravai (fümei) vonalának Battaszék végállomását pályatengely irányában bekapcsolva, Fűrök, Bata, Duna Szekeő és Baar saját állomásain át mintegy 51 klmr pályahosszal a mohács-pécsi vasút Mohács végállomásáig jut, honnan szintén pályatengely irányában s a mohács-északi államvasutal nagyrészben parhuzamosan Maiss, Herczeglak, Ivan-Darda és Baranyavár állomásain át összesen mintegy 815 klmr pályahosszal a m. kir. államvasutak észk-illányi vonalának Baranyavár-Monostor állomásáig vezetődik. Az értekezleten Széchenyi miniszter főispán kijelentette, hogy Baross minisztertől nyert információja szerint nagyon valószínű, hogy Bátorai a Duna — vasuti közlekedés ezébjából — at fog hidaitani s ez irányban a tanulmányozás folyik.

— **(Bartosságh Imre)** megyei főjegyző egészségi állapotáról kedvező hírek érkeznek. A beteg főjegyző — saját értesítése szerint — könnyebben érzi magát és a főjegyzőveláshoz az orvosi vélemény is alapos reményeket fűz.

— **(Új föltűnyelöket)** választott az osztr-magyar bank pécsi fiókja részére ennek megkeresése folytán a pécsi kereskedelmi és iparkamara legutóbb tartott teljes ülésében. A nemrég elhalálozott Hoffmann Károly helyett közfölkialtással Weiller Nep. Jánost, a többi helyekre pedig Eizer Jánost, Kindl Ferenczet, Krausz Benit, Ratkovics Ferenczet, Sipóc Istvánt, Alt Jakabot és Pintér Józsefet választották meg.

— **(Halálozás.)** Sírása a Mihalyné szül. Resetar Terézia é hó 1-én, 70 éves korában elhunyt Pécsen. (Ágota-utca 3. sz.)

— **(A ciszterci rend névtára.)** Vettük a zirci, pilisi, pásztói és szentgotthárdi egyesült apátságokba kebelezett ciszterci rend személyzetének ideí névtárát. A Supka Jeromos Antal apát vezetése alatt álló rend személyzetének létszáma 135, és pedig 1 apát, 98 áldozár, 1 ünepeles fogadalmat tett alszerpap, 14 egyszerű fogadalmat tett, 16 ifjabb növendék és 5 újonczövendék. Ezek között: aranymisé áldozár 4, királyi kitüntetésben részesült 5, hittudományi tanár 4, a gimnáziumi tanügyi tereu működők 62, lelkipá-ztorokkással foglalkozók 16, rendi hivatalokra van alkalmazva 13, hivatal nélkül 4, tanárjelölt 2, hittudományi növendék 17, fögmünáziumi növendék 11, újonczövendék 5, hittudor 7, kánonjogtudor 1, bölcsészettudor 7, a tudományos akadémia tagja 1, a budapesti kir. kat. egyetem hitani karánál bekebelezett tag 2, a budapesti kir. kat. egyetem bölcsészeti karánál bekebelezett tag 1, fögmünáziumi rendes tanár 20, fögmünáziumi okleveles tanár 57, helyettes tanár 16, okleveles gyorsíró 3. A rend vezetése alatt áll: 1 hittudományi intézet 14 tanulóval; 4 fögmünázium 1311 tanulóval, és ugyan: az ezriben 403, a székesfehérváriban 332, a pécsiben 383 s a bajiában 193; 15 plébánia és 56 csatolt rész, s ezekben a róm. katolikusok száma 26.245, a tanköteleseké 4765; a rend kegyurasága alá 15 hitközég tartozik. A pécsi rendház tagjai. Inczédy Dénes, házfőnök s fögmünáziumi igazgató; Pécs szau. kir. város törvényhatósági bizottságának tagja, a városi ipar és keresek iskola bizottság alelnöke; a kir. magy. természetudományi társulat tagja; a VIII. o. a természettan okl. r. tanára. — Tanár-éveinek száma 26. Mészáros Amand, rendházi és tanárszéki jegyző; a magy. történelmi társulat tagja; a II. o. főnöke; a II. o. a magyar és latin, a IV. o. a magyarnyelv r. tanára. — Tr. é. 20; más hivatalban költött éve. G. y.

kos Péter, a VII. o. főnöke; az V. o. a latin, a VII. o. a latin-és görögnyelv és irodalom okl. r. s a francia nyelv rk. tanára. — Tr. é. 19, mh. é. 1. Szegedy Fülöp, a baranyamegyei gazdasági-egylet igazgató választmányi tagja; a fögmün. természettan s vegytani szer-tár őr; a IV. VI. VII. VIII. o. a mennyiség-tan, a VII. o. a természettan okl. r. tanára. — Tr. é. 24. Dr. Békéfi Renrig, bölcsészettudor; a magy. történelmi s földrajzi, a magyarországi nép-ajzi, heraldikai s genealogiai, régészeti s embertani társulatok tagja; a III. IV. VI. VIII. o. a történelem, a VIII. o. a bölcsélet okl. r. tanára — Tr. é. 9. Zala y Mihály, házgodnok, a fögmün. önképzőkör elnöke; a VI. o. főnöke; a VI. VIII. o. a magy. r. tanára. — Tr. é. 7. Moóri Rikárd, a magy. történelmi társulat tagja, a fögmün. régiség-tár őr; a III. o. a magy. r. tanárnyelv, az V. VII. o. a történelem okl. r. tanára. — Tr. é. 6. Ágh Timót, a kir. magy. természetudományi, geológiai s földrajzi társulatok tagja; a fögmün. természetrajzi szer-tár őr; az I. II. o. a földrajz, a IV. V. VI. o. a természetrajz okl. r. és a műnekek rk. tanára. — Tr. é. 5. Légár Hungó, fögmün. hitközők, a tanári s ifjúsági köznyvtár őr, a fögmün. segélyező egyesület föl-nyelöje; az I — VIII. o. a vallástan okl. r. tanára. — Tr. é. 4, mh. é. 1. Mócs Szaniszló, az I. VII. o. a magyarnyelv és irodalom, az I. o. a latinnyelv okl. r. tanára. — Tr. é. 6. Buzásy Ábel, az országos középiskolai tanár-egyesület és a budapesti filológiai társaság tagja; a VIII. o. főnöke; a VI. VIII. o. a latin, a VIII. o. a görögnyelv és irodalom okl. r. tanára. — Tr. é. 3. Szalaya Gábor, a budapesti filológiai társaság tagja; a IV. o. főnöke; a IV. o. a latin, az V. VI. o. a görögnyelv és irodalom alapvizsgálatot tett h. tanára. — Tr. é. 2. Erdőssy Bódog, algimn hitközők; a II. III. V. o. a mennyiség-tan, a III. o. a természettan földrajz alapvizsgálatot tett h. tanára. — Tr. é. 1. Bitter Illés, a budapesti filológiai társaság tagja, az V. o. főnöke; a III. V. VII. o. a nemet, az V. o. a magyarnyelv és irodalom szakvizsgálatot tett h. tanára. — Tr. é. 1. A pécsi rendházból a rendi kormánytanács tagjai: Inczédy Dénes házfőnök (állásalag fogva) és Békéfy Remig dr. (választott).

— **(Siklós a pécsi színház ellen.)** Pénteken deltan Siklós község képviselőtestü-tlete közgyűlést tartott, melyen elhatározták, hogy Siklós község a megyei közgyűlésnek azon határozata ellen, mely a pécsi új színház javára 1% os pótdátot szavazott meg, fölebbezést adnak be. Ez a Mokány Berzi határozat a Sik-lósról táplált jövéleményt 1 perczenttel ismét kevesebbet.

— **(Füreds a Dunában fogadás-ból.)** Nem mindennapi dolgot cselekedett meg a napokban Peits Istvan mohács meluár azzal a bravurral, hogy ebben a hideg időben megfürdött a Dunában. A „stikli”-nek fogadás volt az alapja, hogy t. i. Peits a jelen hideg idő daczára megfürdök a Dunában. A fogadás egy negyed akó borba ment. Este 9 órakor Peits a Dunapartra ment, levetkőzött és beleugrott a Dunába. Néhány másodperczig lebzelt a fa-gyagost vízben, aztán kiszútt s egyenesen a megállapított korcsmába szaladt, a hol vig pajtások társaságában és jó halpaprakas mellett elfogyasztották a megnyert negyed akó bort. A hideg fürdő a „M. és V.” szerint még csak meg sem ártott a bravuroskodó molárnak.

— **(A kivándorlás meggátolására)** a belügyminiszter s a kereskedelmiügyi minisz-terh z újabbon ismét rendeleteket bocsátottak ki. Okot szolgáltatott erre az a körülmény, hogy a kivándorlási ügykök nem csak nyitott, hanem zárt levelekben is küldik az országba a kivándorlásra csábító hirdetémenyeket, ezenkívül visszaelés történik a rendszeren kiállított külföldi utvelekkel is, a mennyiben az utveél jogos és esetleg jogtalan tulajdonosai külföldre érkeznek, onnan az utvelelet ismerőseinek vagy rokonaik-nak zárt levélben visszaküldik az így vissza-küldött utvelekkel ismét mások kelnek utra. Eme visszaelés következtében, mint értesülünk a kereskedelmi miniszter intézkedett, hogyha valamely posta-és táviradhiatalhoz oly zárt levél érkezik, melynek külsejéből gyanítani lehet, hogy kivándorlási hirdetésnyet, vagy esetleg utvelelet tartalmaz, akkor a levél a cenzimtetnek kézbesítendő nygán, de a posta és táviradhiava-

tal, hivatkozva a m. k. belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök rendelkezésére, a czímzett nevének, a kézbesítés napjának és a levél földadási helyének közlése mellett, erről a kivándorlás közvetlen ellenőrzésével megbízott főszolgabíró, illetve sz. kir. vagy rendezett tanácsú városokban a polgármester, tartozik rögtön értesíteni. Megjegyzni még a miniszter, hogy a hirdeményeket tartalmazó levelek rendszerint tömegesen, néha azonban egyenként is, kivált Beesből, Brémából és Hamburgból érkeznek és azok birtékau többnyire Sockl Albin, Wiedlich, Missler, Geschirrhaki, Bödecker vagy Hühnerberg ügyökök vannak mint földadók megjegyezve.

— **(Ügyvédek számára.)** kik a törvénytársi életben szantatanszor megfordulnak, jól berendezett bélyegüzletet nyitott Nagy Ferencz — ugyanez a törvénytársi életre tartozó bolthelyiségben a Nepomuk-utczában. Nagy Ferencz — Somogyi Károly szingzagató sógora — e kis üzletét úgy rendezte be, hogy ott az ügyvédek s a nagy közönség is mindent megtalálnak, a mi a törvénykezési életben szükséges. Van ott papír, irószék, bélyeg, ügyvédi és bírói nyomtatvány, azonkívül árusít dohánynemléket is és pár sornyi iras elvégzésére is szivesen ad helyet a jogkereső feleknek s ügyvédeknek.

VEGYESEK.

— **Pénzünket ne dobjuk ki hasontalan szerekert.** Kismarton. (Magyarország) Te-kintetes úr! Bees soraira válaszolva tudatom, hogy a küldött Braudt Richard gyógyszerész-féle svájci labdaesokát nem csak én, de mindazok kik tanácsomra használták, igen kitűnő szernek találták. E labdaesok legjobb hatásait tapasztaltuk nevezetesen a következő bajokban: makacs székrekedésben gyomor puffadás mellett, rossz emésztés, elnyakiasodás, szédülés, tejfájás s aranyerben. En 6 doboz elhasználása után, teljesen jobban lettem, most már hivatásomnak is elegendő teltek, ajánlani is fogom e kitűnő szert mindenkinek a ki e fajta betegségben szenved, mert bizony nagyon megérdemli. Teljes tiszteltetés, önnek hálás lekötöleztette Hacke József es. k. nyugalmazott főorvos. — Braudt Richard gyógyszerész svájci labdaesai dobozoként 70 kr. kaphatók a gyógyszerárakban, de figyelni kell a fehérkeresztre vörös mezőben s Braudt Richard névaláírására.

CSARNOK.

Az anyag és az eszmény küzdelme.

IRTA: Aggteleki U. Ferencz.

Sohasem szerettem őt! Megismert, rámerészakolta magát, s hűséget egymásnak bár nem esküvünk: mégis hűek vagyunk. Hitvesem lett! Mindig sok gondot okozott s hogy az egyen-súlyt el ne veszítsem: nagyon, nagyon kellett dolgoznom. Meguntam őt! Szivesen szabadul-nék tőle; de folyton követte lépteimet, mint egy hű eb; s bár haragosan nézek reá: neki nem faj e sértő modor, s bár mindig kaczerkodom, s szivesen volnék kicsapongó: ő legkevésbé sem feltékeny, tán, mert uralmat legyőzhetnek tudja. Sok küzdelmek arán végre magamra hagyott egy pillanatra. Befogott és eltávozott. Lelkem fölüljúlását élvezte; megtörve a bilués: magasabb szárnyalásra kelt! A csillagok mérhetlen tömegeiben bolygott, Isten, ideált keresve s az ismeretlen cél csabos erővel feszíté vitorláimat! A gyorsaság örületes volt! Új, eddig ismeretlen világok tárultak szemem elé, mind elragadón szépek s én remegtem a gondolattól, melyben a szabadabb vált lélek visszaesik a prózai földre s egy megunt hitves ölelé karjait viseli kinos rablánczául.

Egyedül voltam. Az ablakok lefűgöngyözve, lámpám félhomályba vonta szobámat. Kályhámban vígan pattogott a tűz, s míg én théamat szülésölgöttem: kint fekete sötétség, mint lélek-furdalás nehezedett a esendes tájra. Elgondolkodtam. Tehát egy rövid időre ismét szabad vagyok! Ő elutazott s én nem nyugom szesz-

lyeit! Kinos szemrehányást tettem magamnak! Tehát egy ily nőért aldoztam föl azon ideált, a mely lelkedre emelkedésre készült; egy ideált, a ki egy világot rakott lábaid elé; egy nőt, a ki mindened, mindened volt! Egy nőért, a kinek lelkülete nem rokon az én lelkületemmel; a kinek belteréke az önző anyagiságnál kezdődik és tetőződik be; a ki szomjas lelkennek irányt jelölni képtelen, s a nemesebb indulatok fölött kaczag.

S a gondolat, hogy e kinos különbözet csak a sírnál éri el határát: kétségbeesőt volt! Nőmnek szívós természet hosszú életet engedett jósolni, s én megfosztva a reménytől, hogy eszményképpemmel, kit győtrő boldogsággal hordozok szívemben, valaha egyesülhesek örökké, elválhatlanul, — mondom — e reménytelenség kínzó érzetét ellensúlyozandó: lelkennek szabad szárnyalást engedek, magam elé varázsoltam régi kedvesem nyajas tekintetét s elmerülve annak látásában, halált adtam Istennek, ki a léleknek teremtő erőt adott; erőt, a melylyel birtokunkba vonhatjuk, a mit különben soha sem bírhatnánk!

Boldog mezázomból halk kopogtatás éb-resztett föl. Vajjon mely varatlan vendég za-varja merengésemet?! Egy nyulánk termelt, sűrűn lefátyolozott gyászoló hölgy állt előttem. Mintha almaim folytatását látnám, mintha az eszmény tetet őtölti volna, — akaratlanul ki-tartam karjaimat, meggyőződést szerzendő, hogy nem csalódás-e az egész, nem fölízgott kedé-lyem alkotása-e, nem a kifáradt, beteges lélek látománya-e? Ő az, ő az, kit lelken keres, ő az, kiért annyit szenvedek.

Ő még mindig a régi, a nyajas, isteni alak — a szenvedő, bánatos hölgy, ki szeplőtlen szerelmét hordja átökul szívében, ki főke-resei szerelme hűlen tárgyát, hogy annak fajdal-ból enyülést merítsen!

Előttem állt szótlannul! Oh! e néma szemre hányás elviselhetlen volt! Lábai elé térdeltem, s zokogva kértem tőle bocsánatot! Nem vála-szolt; de hallottam elreppenő sóháját s érzem arcomon könnyűt! Szegény! ő is szenved, — ő is boldogtalan!

Ne mondja senki, hogy a szentelt fajda-lom megszólaltatására elég erős az ajak! Néma az, mint a sir, a mely nem szól, de fatóngó sebe mindent megértett! Mély az, mint a ten-ger-fenek, melynek iszapjában rejtve a drága gyöngy, s bár a moraj s a habfürés nem sejt-teti keble kincsét: mégis fölcsedi azt a búvár!

Az én ajkaimat is lezárta a győtrő fajda-lom! S én mégis megérttettem!

— Szeress! — mondta epedve — s én mindent felteje: ismét a tied leszek!

Oh! e szavak ereje elfelejtette helyzete-met; feledém, hogy kötvé vagyok, hogy sza-badságom rég letthet, magamhoz öleltem az el-vesztett s újra megnyert kincsét, hogy többé soha, soha el ne bocsássam!

Ki tudná leírni a szívek e találkáját?! Karjaim közt pihent, kiért lelkem szomjazott s kiért a szív majd meghasadt! Ő ismét az enyém! Szép szeméből a boldogság ragyogott; szűz ajakát ittas csók jatszta körül; lágy karjai gyengéden öleltek s halkán suttoga: te ismét az enyém! S én e mámorban felejtém, hogy a boldogság mily rövid élett!

Kocsizörgés riasztott föl bennünket! — Oh el ne hagyj! — susogá remegve, s egész testében reszkedett.

A gondolat, hogy nőmnek varatlan meg-jelenése e percznyi boldogságot a pokol örök kínvája varázsolja: megfagyasztá velömet s én el voltam határozva a legvégsőre is, hogy átkom-tól megszabaduljak, s üdvömet megörizzem!

Nem csalódtunk! Csakugyan nőm érke-

zett meg. Dültől tajtékozva rohantam felé, de egykedvű mosolygása megállított.

Mesterkéletlen nyugalma zavarba hozott. Talán nem szeret — gondolám — s nem törődik velem. Miskor, ha megérkezett, ételkeket kínált, most azonban, látva, hogy nem foglalkozom vele: mint a ki otthon érzi magát, kényelembé helyezkedett s kért bennünket, hogy jelenléte által ne feszélyeztessük magunkat.

Kerestem ajkán az iróniát; de nyomát sem találtam a keserű gúnynak. Ideálom reszkette szorított magához, s bár szívem, lelkem az övé volt, (valami büvös átalakuláson mentem-e keresztül? nem tudom) de vonzott valami a nőm felé. Kedvesemhez az érzélem, mit szerelem-nek nevezünk, — nőmből, kit e perczben is gyűlöltem, egy ismeretlen erő; de a melylyel megbirkózni nem tudtam. Ugy lebegtem a két erő közt, mint Mohamed koporsója a delej közt. E kinos tengődés megfosztott eszméletemtől s midőn fölébredék: nőm karjai közt találtam magam; de ideálom sem hagyott el; könyes szemekkel nézett ream. Ismét kiartam feléje karjaimat, s bár nőmnek ölelése hideg volt: mégsem tudtam szabadulni tőle.

* * *

Ne irigyelje a lélek e kintlódását senki sem! Ideálom, a Költészet, folyton szívemben él, lelkeket lebilincseli, s agyannak mélységet ad! Folyton karjaim közt szeretném tartani, de nőm a Létfünytartás, a vara-kozó álláspontjából egykedvűen szemléve ezt az ölekezést, előbb-utóbb beköiába esal. Most egy perczre eltávozott, s én e sorokkal öllelek ideálom Költészet! De ez az ölekezés rövid, mert a Létfünytartás munkára int. Lelkem s szívem a tied marad; de bírhatóság csak pillanatynyi, mert vetélytársad, az anyag erősebb érvelése az eszményt fájo megadásra készíti! — Most egy perczre enyém voltál, — ki tudja, hogy ismét mikor találkozunk?! A váas faj; de a remény, hogy ismét találkozunk: erőt ad nekem. Ezen találkák lesznek a te pillanatyvi győzelmeid az anyag fölött!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K — y A. A ezikk a jövő számban jön; most hely szűke miatt maradt ki.

V. L. Abban az ügyben bizony az ön által is említett formához kell előbb fordulni. Orvos last ott kaphatnak. Tudósításait mindenkor szivesen vesszük.

S. S. O. z. d. Nem volt tévedés, de a mi zsurnalszta-fogalmaink szerint mar az is kése-delem, ha a tudósítás csak egy hét múlva jön. Mert az értekezlet esüörtökön tartatvan meg, ma a szombati számban kelle vala jönnie a tudósításnak; mig így csak vasarnap expediat-tatvan, a szerdáira érkezett meg, ott is elkévsé, mivelhogy a vidéki posták összeköttetése folytan csak kedden kaptuk a levelet, a mikor pedig a lap már le volt zárva s maradt a következő szombatra. No de azért baj nem esett s a figyel-metetés csak a jövőre szól.

M. n. y. s. A küldeményért köszönet, az igertet varjuk valamint a színházi tarezat is.

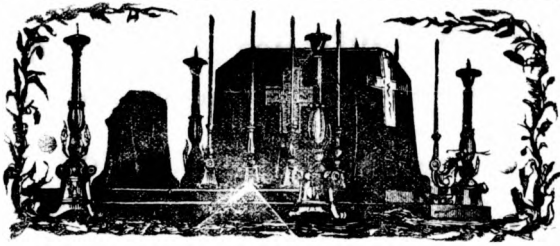
R. V. S. a. d. A tarezá jön; de mig sorra kerülhet, addig türelem!

C. z. o. b. r. A cseregés nemokara jön. A további munkásságot szivesen fogadjuk.

K — y G. y. l. a. Igaz történetnek elég esno-sau van megírva, az ember el is hiszi, hogy úgy történt; csak azt nem tudna megfetteu, hogy miért iródt az le? Mert hat nines benne pont, mely ilyen ezikkeskenek elengedhetlen kelléke: az a kis poézis pedig, mely a végso sorokban nyilvánul, nem elég, hogy pont-ül szolgál-jon. Inkább lett volna kevésbé „igaz történet” s lett volna benne több költött s így több költészet is, ugy megérdemelte volna a nyomdatésteket. Könyved irálya azonban följosított arra, hogy még többet és jobbat varjunk az ön tollából.

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ** Felelős szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**

H I R D E T É S E K :

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legvalószínűbb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindeneműl igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása tolytan jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályú temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch György.

14794. sz.

alisp. 1890.

Hirdetés.

Baranyavármegye központi irodái részére 1891., 1892. és 1893. évben szülékendő

papir, író és egyéb szerek

szállításának biztosítására a versenytárgyalást folyó évi november hó 11-én délelőtt 10 órára tűzöm ki, és felhívom mindazokat, kik vállalkozni óhajtanak, hogy 50 krros bélyeggel ellátott ajánlataikat a vállalati papír vagy készpénzbeli óvadékkal felszerelten borítékba zárva a tárgyalás kezdetéig I. aljegyzőnél nyujtsák be.

A szükséglet részletes kimutatása és a szállítás feltételei a vármegyei jegyzőségben betekintheők.

Felhasználóssá váló óvadékok azonnal vissza lesznek adva.

Pécsen, 1890. november hó 2-án.

Szily László,

alispán.

ZELESNY KÁROLY

Ő es. és kir. Fensége József főherczeg udvari fényképésze.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek ezzel tiszteletteljesen tudomására hozni, hogy Pécsen, a Király-utczában, a dr. Schwarcz-féle ház kerületében a látogatók kényelmére a legfokozottabb igényeknek is megfelelő

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERMET

nyitottam.

Az újabb kori fényképészei vivmányokk figyelembe vételével épített s épp oly díszesen berendezett műtermemben a felvételek tejszerűn nagyságban a délelőtti és délutáni órákban eszközöltemek s a képeknek kifogástalan kidolgozásáért és kiállításáért — lehetőleg olcsó árak mellett — kezeskedik alulirt.

A műtermemnek két utczári van bejárója és pedig a Király-utczáról (dr. Schwarcz-féle ház) 14. szám és az Ópósta-utczáról 17. sz. alatt.

Felvételek — még borús időben is — nevesek hetköznapokon, hanem vasár- és ünneppapokon is eszközöltemek, mindenkor d. e. 8 órától est 6 óráig. — Péntek napon délután azonban — a vasárnapi munkaszünet helyett — a műterem zárva van.

Szamos partifogásért és látogaiásért eszedzik

ZELESNY KÁROLY,

udvari fényképész.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR.

Nem üres reklám, hanem a tudomány legelőkelőbb személyesége által bebizonyult tény, hogy a

„LES DERNIERES CARTOUCHES“
cigaretta papir BRAUNSTEIN FRÉRES gyárából (Páris 65 Boulevard Exelmans) a legkényesebb és legkínesebb.

A kereskedelemben előforduló különböző jobb cigarettapapiros előkelő módosok által összehasonlító vegyelemzésnek alávetettek, úgy Dr. Pohl, a bécsi vegytani egyetem tanára, Dr. Liebermann tanár a budapesti aliami vegytani állomás főnöke, újabban dr. Soyka Hygieneti tanár a prágai német egyetem és mindazon összehasonlító vegyelemzések mindenkör azon eredményt adták, hogy a BRAUNSTEIN FRÉRES czég cigarettapapirja a legkínesebb és legkínesebb.

Valódi csak azon papir, melynek etiquettejé mellett rajzolt hasznos és BRAUNSTEIN FRÉRES czéget viseli. Ezen czég cigarettapapirjainal minden esomag anyagi lapot tartalmaz, a mennyi az etiquettején följegyezve van.

A G Y Á R

BRAUNSTEIN FRÉRES

czég alatt Bécsben I. ker., Schottenring 25. sz. raktárt tarthatnak, melynek címe: „Les Dernieres Cartouches“, valamint valódi francia cigarettapapirjai és cigarettahüvelyei elárulása.

Valódi francia cigarettapapirunk „Les Dernieres Cartouches“, valamint valódi francia hüvelyeink „Les Dernieres Cartouches“ papirból, melynek minden doboza Braunstein Fréres czéget viseli. Pécsen ALT és BÖHM meg REINFELD A. uraknál kapható.

Olcsó tüzelőfa.

Vörös fenyőhasábfa, legjobb tüzelő anyag szén és koks alagyújtására; továbbá bükkszabó. Mindkét fa nem úgy ölenként, mint vágva kapható és 250 kg-on felül, házhoz is szállítatik, külön vitedij költségek nélkül.

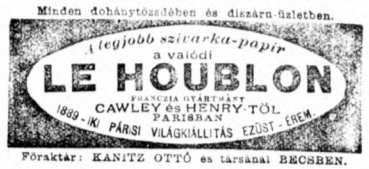
Pintér József,
fakereskedő Pécsen.

Háztartásokra fontos!

Legjobb minőségű felső-vidéki savanyított káposztát és répát

25, 50, 100 és 200 kilós hordókban ajánol, még az olcsó készlet tart. jutányos áron

Visnya Sándor,
Pécsen, Mária-utca 35. sz.

Ház és vendéglő eladás!

Pécsen, Siklósi-utca 32. sz. ház,
mely áll:

igen látogatott beszálló vendéglőből,

több lakosztályból és mellék-helyiségek ből, jutányos föltételek mellett, szabad kézből eladó.

Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

4071. sz.
1890.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Horváth Mitóné kistulajni lakos végrehajthatónak Lázics Mitó bezedeiki lakos végrehajtható szenedvö elleni 29 frt 19 kr. tökéketelés és járuléka iránti végrehajtható ügyében a dárdai kir. jbiróság területén levő Bezedeik községben fekvő a bezedeiki 64. sz. tjkvben felvett 7/1 telek 63. sz. ház és belsőségnek, Lázics Mitó illétő 1/10 részére 334 frt a bezedeiki 136. sz. tjkvben 1147. sz. sz. illétő, ugyanazt illétő 1/10 részére az árverést 42 frtban ezenen megallapított kikialtási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi december hó 4 ik napján d. e. 10 órakor Bezedeik községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megallapított kikialtási áron alól is eladotni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 33 frt 40 kr, és 4 frt 20 kr készpénzben, avagy az 1881: LX. t. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszert elismervényt átseglyáltatni.

Kelt Dárdán a kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóságnál, 1890. évi szeptember hó 6 ik napján.

Fekete Gyula.
kir. aljbíró.

PSERHOFER J. féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacso, ezelőtt általános labdacso neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacso csodás hatásukat észerezesen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacso általános elterjedésnek örvendek és alig van család, melyben ezen kitűnő házi szerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacso házi szerül ajánlatnak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértelülés, aranyér, béltelenség s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál: így sápkór, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacso oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalomkat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet e labdacso fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerésére folyóan hoztak intéztek, ezen helyen csakis néhányat e kitűnő azu megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, még vagyunk győződő, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888, október 22-én.

Tekintetes Úr!

Alulírt kéri, hogy felette hasznos és kitűnő vértisztító labdacsoiból ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék.

Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche Flödrik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akaratá volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezenen megírom: Én gyermekégyben meghűlté olyannyira hogy semmi munkát nem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatra méltó labdacso engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért erőszere. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacso engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Külc Teréz.

Bocs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legfőbb köszönetemet mondok ezenen 5-nek 60 éves gyomroruhában. Az illétő 5 éven át szenvedett gyomroruhában és vizkóróságban, már életét is megunta, melyről egyikéket le is mondtam, midőn véletlenül egy dobozt kaptam az ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használatát folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel

Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. március 27-én.

Ükintetes Úr!

Alulírt ismétlen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacso értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszészeinti használatára önt ezenen felhatalmazom.

Teljes tisztelettel

Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilésia 1886. okt. 8-án

T. Úr!

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacso nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legfőbb köszönetemet kifejezem — vagyok tisztelettel

Zwick Anna.

Ezen vértisztító labdacso csakis a Pserehofer J. féle, az „arany biralmi almához“ címzett gyógyszerháznál, Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a készíttetek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacso tartalmú doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 16 doboz tartalmúztatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentelen utánvéttel küldendő 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az őszeg előiben beküldendő (mi legjobban póstatulárnyal azokszöttek) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy eljótárságuk következtében ezen labdacso a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánzóztatnak; ennek következtében kéri csakis

Pserehofer J. féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserehofer J. névalírásal fekete színben és minden egy-s doboz fedele ugyanazon aláírásal vörös színben van elítva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatásu, legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok, u. m. gerinc-egy-bántalom, tagszagadás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzsagadás stb. ellen 1 forint 20 kr.

Tannochinin hajtkenőcs, Pserehofer hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szeleccével 2 forint.

Általános tapasz, Steudel tanártól. Utás és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujkkacsz, sebes- vagy gyulladt-mel vagy más líly bajoknál, mint kitűnő szer lőn kipróbálva. 1 tő, egy 50 kr. Bérmentes 75 kr.

Fagybalzsam Pserehofer J. től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentes 65 kr.

Útifüvedv, egy általános ismert kitűnő házi-szer, szer hurut, rekedtség, göröcs köhögés stb. ellen. 1 üvegcse ára 50 krajczár. 2 üveg bérmentes 1 forint 50 krajczár.

Élet-esszencia (prágai csöppek), megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi-szer. 1 üvegcsevel 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A. W. től. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, a. m.: főfájás, szédülés, gyomor-görös, gyomorhég, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalszam, 1 üveg 50 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az áltálal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentes 75 krajczár.

Golyva-balszam, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 krajczár, bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Helső vagy egészség-só kitűnő gyógyszer, gyomorhurut és minden a rendellen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdettet őszeg bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek rakítáron vannak, és a készletben netán nem kevés gyorsan és olcsón megkereshetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszköszötteknek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvéttel küldetnek. — Bérmentes csakis oly esetben történik a küldés, ha az őszeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

